

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.6.2017
COM(2017) 335 final

2017/0138 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger

{ SWD(2017) 236 final }

{ SWD(2017) 237 final }

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Bekæmpelse af skatteundgåelse og -unddragelse er en af Den Europæiske Unions politiske prioriteringer, og målet er at skabe et stærkere og mere retfærdigt indre marked. På denne baggrund har Kommissionen i de senere år taget en række initiativer for at fremme et mere retfærdigt skattesystem. En af de centrale søjler i Kommissionens strategi til bekæmpelse af skatteundgåelse og -unddragelse er øget gennemsigtighed. Navnlig er udveksling af oplysninger mellem skatteforvaltninger afgørende for at sikre dem de data, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver effektivt.

Medlemsstaterne har stadig sværere ved at beskytte deres nationale skattegrundlag mod at blive eroderet, da metoderne til skatteplanlægning bliver mere og mere avancerede, og den øgede mobilitet for kapital og personer inden for det indre marked udnyttes i stadig højere grad. Det velfungerende marked undergraves således af forvridninger og manglende retfærdighed. Disse skadelige metoder omfatter almindeligvis aftaler, der indgås på tværs af forskellige jurisdiktioner, og hvor skattepligtige fortjenester flyttes til gunstige skatteordninger, eller skatteyderens samlede skattetilsvær mindskes på anden vis. Derfor oplever mange medlemsstater et betydeligt fald i deres skatteindtægter, hvilket hindrer dem i at føre væksthæmmende skattepolitikker.

Nylige afsløringer, herunder Panama-papirerne, har fremhævet, hvordan visse mellemmand synes at have hjulpet deres kunder med at gøre brug af aggressive skatteplanlægningsordninger for at mindske deres skattebyrde og skjule midler i udlandet. Nogle komplekse transaktioner og selskabsstrukturer kan have helt legitime formål, men det står også klart, at visse aktiviteter, herunder strukturer i udlandet, måske ikke er legitime og i nogle tilfælde endda kan være ulovlige. Forskellige og komplekse strukturer, som ofte omfatter en virksomhed i en jurisdiktion med lav beskatning eller uigennemskuelige skatteforhold, bruges til at skabe afstand mellem de reelle ejere og deres formue for at sikre lav eller slet ingen beskatning og/eller til at hvidvaske udbytte fra kriminelle aktiviteter. Nogle aktører bruger skuffeselskaber, der er registreret i skattely/lande, som tillader bankhemmelighed, og udpeger stråmænd for at skjule deres formue og indtægt, som ofte stammer fra ulovlige aktiviteter, ved at dække over virksomhedernes reelle ejeres identitet.

Desuden findes der en fælles indberetningsstandard vedrørende oplysninger om udenlandske konti, der er indført i EU ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014¹, og som gælder for oplysninger vedrørende beskatningsperioder fra og med den 1. januar 2016. Det er således afgørende, at oplysninger, som ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, indsamles ved at pålægge mellemmand en forpligtelse til at rapportere om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger.

Den foreslåede lovgivning supplerer andre bestemmelser og initiativer, som f.eks. det fjerde hvidvaskningsdirektiv² og den igangværende revision af det, som skal afhjælpe den

¹ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1-29).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om

nuværende mangel på gennemsigtighed og usikkerhed med hensyn til reelt ejerskab. Målet er at skabe større gennemsigtighed og lette adgangen til de rette oplysninger på et tidligt tidspunkt, da dette bør give myndighederne mulighed for at foretage hurtigere og mere præcise risikovurderinger og træffe rettidige og velinformerede beslutninger om, hvordan deres skatteindtægter kan beskyttes. Navnlig gælder det, at hvis skattemyndighederne modtager oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger, før de er gennemført, bør de kunne spore dem og reagere på de skattemæssige risici, som de udgør, ved at træffe passende foranstaltninger for at afhjælpe dem. Med henblik herpå bør oplysningerne ideelt set indhentes på forhånd, dvs. før en aftale er gennemført og/eller anvendes. Dette ville sætte myndighederne i stand til rettidigt at vurdere den risiko, der er forbundet med aftalerne, og om nødvendigt reagere for at lukke smuthuller og forhindre tab af skatteindtægter. Det ultimative mål er at udforme en afskrækkende mekanisme, der afholder mellemmand fra at udtænke og markedsføre sådanne aftaler.

- **Overensstemmelse med eksisterende politiske bestemmelser på området**

EU er flere gange blevet opfordret til at gå i spidsen på området og foretage nærmere undersøgelser af mellemmandenes rolle. Navnlig har Europa-Parlamentet efterlyst strengere foranstaltninger mod mellemmand, der medvirker i skatteunddragelsesordninger³. På det uformelle møde i Økofinrådet i april 2016⁴ opfordrede medlemsstaterne Kommissionen til at overveje initiativer om oplysningspligt inspireret af reglerne i handlingsplanen vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS) i OECD/G20-regi (aktion 12)⁵. Målet skulle være at indføre foranstaltninger med større afskrækkende virkning for mellemmand, som medvirker i skatteunddragelsesordninger. I maj 2016 fremlagde Rådet en række konklusioner om en ekstern strategi og foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug af beskatningsoverenskomster⁶. I denne forbindelse opfordrede Økofinrådet Kommissionen til at "overveje lovgivningsmæssige initiativer om oplysningspligt inspireret af aktion 12 i OECD's BEPS-projekt med henblik på at indføre nogle mere effektive negative incitamenter for mellemmand, der medvirker til ordninger for skattesvig eller skatteundgåelse"⁷.

For at øge gennemsigtigheden anbefales det i aktion 12 i OECD/G20's BEPS-projekt, at landene indfører en ordning med oplysningspligt vedrørende aggressive skatteplanlægningsordninger, men der fastlægges ikke nogen minimumsstandard, som skal overholdes. Den endelige rapport om aktion 12 blev offentliggjort som en del af BEPS-aktionerne i oktober 2015. En række foranstaltninger til bekæmpelse af BEPS, som OECD har anbefalet, er blevet godkendt af G20, og de fleste EU-medlemsstater har i deres kapacitet af OECD-medlemmer forpligtet sig til at gennemføre dem. Desuden har Tyskland, som p.t. er formand for G20, udpeget retssikkerhed på skatteområdet som en af de vigtigste prioriteter⁸.

ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

³ Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2016 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning (2016/2038(INI)) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0310+0+DOC+XML+V0//EN>

⁴ Uformelt møde i Økofinrådet den 22. april 2016.

⁵ OECD Base erosion and profit shifting – BEPS (2015): "[Public Discussion Draft BEPS Action 12: Mandatory Disclosure Rules](#)". Nærmere præcisering fremgår af ordlisten.

⁶ Rådet for Den Europæiske Union (2016), konklusioner om "[Meddelelse fra Kommissionen om en ekstern strategi til effektiv beskatning og Kommissionens henstilling om gennemførelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug af beskatningsoverenskomster – Rådets konklusioner](#)", 25.5.2016 (maj 2016, Økofinrådets konklusioner).

⁷ Maj 2016, Økofinrådets konklusioner, punkt 12.

⁸ G20's prioriteter: https://www.g20.org/Webs/G20/EN/G20/Agenda/agenda_node.html

Hvis skatteforvaltningerne i rette tid får oplysninger om udformning og brug af potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger, vil det således give dem et ekstra redskab til at træffe passende foranstaltninger mod visse skatteplanlægningsordninger, hvilket i sidste ende øger retssikkerheden på skatteområdet og harmonerer fuldt ud med G20's prioriteter.

I meddelelsen fra juli 2016 om yderligere foranstaltninger for at øge gennemsigtigheden og intensivere kampen mod skatteunddragelse og -undgåelse⁹ skitseres Kommissionens vurdering af de prioriterede indsatsområder i de kommende måneder på EU-plan og internationalt plan. Øget gennemsigtighed hos mellemmand er blevet udpeget som et af de områder, hvor der skal træffes foranstaltninger fremover.

Den foreslåede lovgivning afspejler den overordnede politiske prioritering af gennemsigtighed i beskatningen, som er en forudsætning for effektivt at bekæmpe skatteundgåelse, skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning. For et par år siden enedes EU-medlemsstaterne om en række lovgivningsmæssige instrumenter, som skal sikre øget gennemsigtighed, og i den forbindelse pålægges de nationale skattemyndigheder at arbejde tæt sammen for at udveksle oplysninger. Rådets direktiv 2011/16/EU¹⁰ erstattede direktiv 77/799/EØF¹¹ og markerede begyndelsen på et øget administrativt samarbejde mellem skattemyndighederne i EU. I direktivet fastlægges nyttige redskaber til bedre samarbejde om udveksling af oplysninger efter anmodning, spontan udveksling, automatisk udveksling af oplysninger om elementer på en udtømmende liste, deltagelse i administrative undersøgelser, samtidige kontroller og underretning af andre skattemyndigheder om skatteafgørelser.

Automatisk udveksling af oplysninger er et centralt element i den foreslåede lovgivning, da det tilstræbes, at de oplysninger, som mellemmand giver til skattemyndighederne, automatisk udveksles med andre skattemyndigheder i EU. Dette er det seneste af en række EU-initiativer, hvor der fastsættes krav om obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger i skatteanliggender:

- Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet: direktivet indeholder bestemmelser om obligatorisk automatisk udveksling af de foreliggende oplysninger om fem ikkefinansielle kategorier af indtægt og kapital med virkning fra den 1. januar 2015: 1) erhvervsmæssig indtægt, 2) bestyrelshonorarer, 3) livsforsikringsprodukter, som ikke er omfattet af andre direktiver, 4) pensioner og 5) ejendomsret til og indtægt fra fast ejendom
- Rådets direktiv 2014/107/EU af 16. december 2014¹² for så vidt angår automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti mellem medlemsstaterne baseret på OECD's fælles indberetningsstandard, hvori der kræves automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti, der indehaves af aktører, som er hjemmehørende i andre medlemsstater

⁹ Europa-Kommissionens meddelelse om yderligere foranstaltninger for at øge gennemsigtigheden på skatteområdet og bekæmpe skatteunddragelse og skatteundgåelse, [COM\(2016\) 451 final af 5.7.2016 \(Panama-meddelelsen\)](#).

¹⁰ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

¹¹ Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier (EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15-20).

¹² Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.2.2014, s. 1).

- Rådets direktiv (EU) 2015/2376 af 8. december 2015¹³ for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn i skattesager
- Rådets direktiv (EU) 2016/881 af 25. maj 2016¹⁴ for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger om land for land-rapporter blandt skattemyndigheder
- Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/0107 af 12. april 2016¹⁵ om offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer. I de foreslåede bestemmelser foreskrives offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger, som vil give offentligheden adgang til skatterevante oplysninger om multinationale virksomheder på landebasis. Forslaget drøftes stadig i Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure
- Aftaler mellem medlemsstater og tredjelande¹⁶ om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti, der er baseret på OECD's fælles indberetningsstandard.

Det skal præciseres, at de nuværende skatteinstrumenter på EU-plan ikke indeholder udtrykkelige bestemmelser, hvori medlemsstaterne pålægges at udveksle oplysninger i tilfælde af, at de bliver opmærksomme på skatteundgåelses- og/eller -unddragelsesordninger. Direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet pålægger de nationale skattemyndigheder en generel forpligtelse til uopfordret at sende oplysninger til de andre skattemyndigheder i EU under visse omstændigheder. Blandt disse kan nævnes tab af skatteindtægter i en medlemsstat eller skattebesparelser som følge af fiktive overførsler af overskud inden for koncerner. Med det foreliggende initiativ sigtes der mod at registrere potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger i kraft af offentliggjorte oplysninger fra mellemmand og gøre dem til genstand for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker (eventuelle fremtidige initiativer af relevans for det politiske område)**

Den afskrækkende virkning, der ligger i den foreslåede forudgående offentliggørelse af potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger, kan øges, hvis forpligtelsen til at fremlægge oplysninger over for skattemyndighederne udvides, så den omfatter revisorer, som er ansat til at underskrive skatteyderes regnskaber. Disse revisorer behandler betydelige mængder af data i forbindelse med deres arbejdsopgaver. Her kan de afsløre ordninger, der kan betragtes som aggressiv skatteplanlægning. Disse afslørings potentielle fordele for myndighederne vil udgøre et vigtigt supplement til den obligatoriske offentliggørelse af lignende ordninger foretaget af mellemmand, i form af bl.a. personer, der udformer eller promoverer dem, rådgivere osv. Det kan derfor tænkes, at et sådant initiativ iværksættes gennem lovgivning i fremtiden.

¹³ Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 332 af 18.12.2015, s. 1).

¹⁴ Rådets direktiv (EU) 2016/881 af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 146 af 3.6.2016, s. 8).

¹⁵ Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/0107 (COD) af 12. april 2016 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer.

¹⁶ Nogle af disse aftaler, som vedrører visse europæiske tredjelande, indgås af EU.

- **Retsgrundlag**

Artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) udgør retsgrundlaget for lovgivningsinitiativer på området for direkte beskatning. Direkte beskatning omtales ikke udtrykkeligt i artikel 115, men der henvises til direktiver om tilnærmelse af nationale love, da disse har en direkte indvirkning på det indre markeds indretning og funktion. På denne baggrund er det nødvendigt, at der i forslag til EU-lovgivning på området for direkte beskatning sigtes mod at korrigere aktuelle uoverensstemmelser med hensyn til det indre markeds funktion. I mange tilfælde indebærer dette, at EU-foranstaltninger udelukkende tackler grænseoverskridende forhold.

Den manglende gennemsigtighed gør det lettere for visse mellemmand, der bidrager til at promovere og sælge aggressive skatteplanlægningsordninger, som har konsekvenser på tværs af grænserne. Derfor lider medlemsstaterne under overførsel af overskud, som ellers ville blive genereret og beskattet hos dem, til jurisdiktioner med lave skattesatser, og herved oplever de typisk, at deres skattegrundlag udhules. Desuden forårsager denne situation urimelig skattekonkurrence mod virksomheder, som nægter at deltage i disse ulovlige aktiviteter. I sidste ende medfører den, at det indre marked ikke fungerer. Problemet kan kun afhjælpes gennem en fælles tilgang, som har til formål at gøre det indre marked mere velfungerende, som foreskrevet i artikel 115 i TEUF.

- **Nærhedsprincippet**

Erfaringerne viser, at nationale bestemmelser til bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning ikke er tilstrækkelig effektive. Dette skyldes, at mange af de ordninger, der har til formål at undgå beskatning, har en grænseoverskridende dimension, idet både kapital og personer samtidig nyder godt af stadig større bevægelighed, navnlig inden for integrerede markeder såsom EU's indre marked. Behovet for kollektive foranstaltninger på EU-plan for at forbedre situationen er efterhånden blevet åbenbart, og disse foranstaltninger kan være et godt supplement til de nuværende initiativer på dette område, navnlig i forbindelse med direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet. Dette gælder så meget desto mere, som de eksisterende instrumenter på nationalt plan kun til dels har vist sig at være effektive med hensyn til at øge gennemsigtigheden.

På denne baggrund har det indre marked brug for en solid mekanisme, der kan afhjælpe disse mangler på en ensartet måde og udbedre eksisterende konkurrencefordrejninger ved at sikre, at skattemyndighederne i rette tid får relevante oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger med grænseoverskridende virkninger.

Da oplysningspligten har til formål at informere skattemyndighederne om aftaler med en dimension, der rækker ud over den enkelte jurisdiktion, er det nødvendigt at iværksætte et sådant initiativ gennem en fælles indsats på EU-plan for at sikre en ensartet tilgang til problemet. Ukoordinerede foranstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører på eget initiativ, vil skabe et kludetæppe af forskellige regler om mellemmænds offentliggørelse af ordninger. Som følge heraf vil der sandsynligvis fortsat forekomme illoyal skattekonkurrence mellem medlemsstaterne.

Selv hvis kun en enkelt medlemsstat er involveret i en potentielt aggressiv skatteplanlægningsordning eller en række ordninger med et tredjeland, er der et grænseoverskridende element, som kan indebære en risiko for at fordreje det indre markeds

funktion. Navnlig bygger det indre marked på princippet om fri bevægelighed for mennesker, varer, tjenesteydelser og kapital, og der er en tæt sammenhæng med de fordele, der ligger i direktiverne om virksomhedsbeskatning. Det følger heraf, at det reelle niveau med hensyn til beskyttelse af det indre marked samlet set afhænger af den svageste medlemsstat. Derfor påvirker en grænseoverskridende potentielt aggressiv skatteplanlægningsordning, som involverer én medlemsstat, i realiteten alle medlemsstaterne.

Hvis indsatsen på dette område skal afhænge af individuelle nationale initiativer, vil det indebære, at nogle stater kan vælge at handle, mens andre ikke gør det. Dette gælder navnlig, da BEPS-aktion 12 ikke er en minimumsstandard, og gennemførelsen af den kan afvige betydeligt blandt de enkelte EU-medlemsstater. Faktisk svarede 39 ud af 131 interessenter i den offentlige høring, at der i mangel af EU-foranstaltninger ikke ville blive indført krav om gennemsigtighed, mens 107 interessenter anførte, at det er sandsynligt eller meget sandsynligt, at der vil blive indført forskellige krav. Af alle disse grunde ville indførelsen af et indberetningskrav i EU-lovgivningen kombineret med udveksling af oplysninger løse de konstaterede problemer og bidrage til at forbedre det indre markeds funktion.

Endvidere vil foranstaltninger på EU-plan vedrørende offentliggørelse tilføre merværdi sammenlignet med individuelle initiativer i medlemsstaterne på området. Dette skyldes, at offentliggørelse af potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger – navnlig hvis den ledsages af udveksling af oplysninger – vil gøre det muligt for skatteforvaltningerne at skabe sig det fulde billede af konsekvenserne af grænseoverskridende transaktioner for det samlede skattegrundlag. EU er således bedre klædt på end nogen enkelt medlemsstat til at sikre, at systemet til udveksling af oplysninger er effektivt og fyldestgørende.

- **Proportionalitetsprincippet**

I den foreslåede politik tages der kun fat på potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger med et grænseoverskridende element. I betragtning af, at de konstaterede fordrejninger på det indre marked normalt rækker ud over den enkelte medlemsstats grænser, må der som minimum fastlægges fælles regler for grænseoverskridende situationer inden for EU, hvis problemerne skal løses effektivt. Således er de foreslåede regler et passende svar på de konstaterede problemer, da de ikke går videre end hvad der er nødvendigt for at opfylde traktaternes mål om et mere velfungerende indre marked uden fordrejninger.

- **Valg af retsakt**

Det retlige grundlag for dette forslag er artikel 115 i TEUF, hvor det udtrykkeligt er fastsat, at lovgivning på dette område kun må vedtages i form af et direktiv. Det er således ikke tilladt at anvende nogen anden form for EU-retsakt, når der skal fastlægges bindende regler på området for direkte beskatning.

I øvrigt er det foreslåede direktiv den femte ændring af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet siden 2014. Det følger således Rådets direktiv 2014/107/EU, (EU) 2015/2376, (EU) 2016/881 og (EU) 2016/2258.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Evalueringer**

Det foreslåede direktiv ændrer direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet for at sikre obligatorisk offentliggørelse af potentielt aggressive

skatteplanlægningsordninger og udvide anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder, så det omfatter sådanne ordninger. Begrundelsen bag de foreslåede ændringer hænger således sammen med behovet for at tage fat på et nyt område for at styrke medlemsstaternes bestræbelser på at slå ned på skatteundgåelse og -unddragelse. De foreslåede ændringer handler ikke om at rette op på konstaterede mangler ved det bagvedliggende instrument (direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet), men i stedet om at udvide dets anvendelsesområde, så det omfatter endnu et område, hvor behovet for handling kan begrundes ud fra resultaterne af OECD's arbejde med aktion 12 og Kommissionens høringer af interessenter.

Direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet er endnu ikke blevet evalueret. Den første rapport i denne henseende ventes senest den 1. januar 2018. Derefter skal Kommissionen hvert femte år forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet. Med henblik herpå har medlemsstaterne forpligtet sig til at delagtiggøre Kommissionen i alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere det administrative samarbejdes effektivitet, og relevante statistiske data.

Det foreslåede direktiv er udarbejdet med fokus på omkostningseffektivitet. I de planlagte rammer gøres der således brug af et eksisterende, behørigt tilpasset IT-værktøj til udveksling af oplysninger, som oprindeligt blev indført for at lette udvekslinger om grænseoverskridende forhåndstilsagn i skattesager (direktivet nr. 3 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet).

- **Høringer af interesserede parter**

Den 10. november 2016 iværksatte Europa-Kommissionen en offentlig høring for at indhente feedback om vejen frem i EU's bestræbelser på at fjerne incitamenterne for rådgivere og mellemmand til at formidle potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger.

Der blev indgivet i alt 131 svar, hvor interessenter fremlagde en række mulige løsningsmodeller og gav deres feedback. De fleste svar kom fra handels-/erhvervssammenslutninger, som tegnede sig for 27 % af svarene, og private borgere, som tegnede sig for 20 % af svarene. Rent geografisk kom de fleste svar fra Tyskland (24 % af alle svar).

46 af alle de adspurgte svarede, at de havde fået hjælp fra professionelle på skatteområdet, og i mere end halvdelen af tilfældene kom denne hjælp fra skatterådgivere – den største faggruppe (52 %). Derudover svarede 30 af de adspurgte, at de ydede skatterådgivning, og halvdelen af dem anførte, at de havde løbende kontakt med skattemyndighederne.

- **Medlemsstaterne**

Det grundlæggende princip bag det planlagte direktiv svarer til udviklingen inden for international beskatning såsom den, der fremhæves i forbindelse med OECD/G20-projektet mod BEPS. De fleste medlemsstater er medlemmer af OECD, som har afholdt omfattende offentlige høringer af interessenter om hver enkelt foranstaltning til bekæmpelse af BEPS mellem 2013 og 2015. Således har de medlemsstater, der er OECD-medlemmer, deltaget i langvarige og detaljerede drøftelser om foranstaltninger til bekæmpelse af BEPS i OECD-regi, og det må antages, at de er blevet hørt i tilstrækkeligt omfang om dette initiativ.

Den 2. marts 2017 afholdt GD TAXUD et møde i arbejdsgruppe IV, hvor medlemsstaterne havde mulighed for at drøfte afsløring af potentielt aggressive skatteordninger hos mellemmand, og efterfølgende er der gennemført automatisk udveksling af oplysninger blandt skattemyndigheder.

Derudover har Kommissionen ført målrettede drøftelser med repræsentanter for de medlemsstater, der allerede har praktiske erfaringer med regler om obligatorisk offentliggørelse på nationalt plan.

- **Konsekvensanalyse**

Kommissionen foretog en konsekvensanalyse af relevante alternative løsninger, som modtog en positiv udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol den 24. maj 2017 (SEC(2017) 307)¹⁷. Udvalget for Forskriftskontrol fremsatte en række henstillinger til forbedringer, der er taget hensyn til i den endelige konsekvensanalyse (SWD(2017) 236)¹⁸.

Forskellige politiske løsningsmodeller er blevet vurderet ud fra kriterierne effektivitet, omkostningseffektivitet og sammenhæng i forhold til referencescenariet. Udfordringen har bestået i at udforme et hensigtsmæssigt system, der kan målrettes mod de mest aggressive former for skatteplanlægning. I OECD's rapport om BEPS-aktion 12 gives der eksempler på skattemyndighedernes tilgange i en række jurisdiktioner rundt omkring i verden, herunder de tre nationale obligatoriske ordninger for offentliggørelse, der findes i EU, nemlig i Irland, Portugal og Det Forenede Kongerige.

Ved den offentlige høring blev interessenterne præsenteret for en liste med politiske løsningsmodeller. Nogle af disse modeller handlede om, hvilken form for retligt instrument der er passende for det foreslåede initiativ, altså om egentlig lovgivning eller bløde tiltag i form af anbefalinger eller en adfærdskodeks er den optimale løsning. I en af de modeller, der bygger på bindende regler, blev interessenterne opfordret til primært at overveje mulighederne for enten at enes om fælles regler for fremlæggelse af oplysninger over for skattemyndigheder eller alternativt at knytte offentliggørelsen sammen med automatisk udveksling af de fremlagte oplysninger blandt alle skattemyndighederne i EU.

På baggrund af høringen af interessenterne stod det klart, at alle de foreliggende politiske løsningsmodeller, som omfattede bindende regler, ville føre til nogenlunde samme resultat. Hvis der forekommer (obligatorisk) offentliggørelse af oplysninger til skattemyndighederne, omfatter den således altid en eller anden form for udveksling af oplysninger. Dette skyldes, at spontan udveksling indgår i de overordnede regler i direktivet om administrativt samarbejde. Således forekommer udveksling af oplysninger i forskellig form i alle de løsningsmodeller, der omfatter offentliggørelse af data.

Det blev endvidere konkluderet, at de politiske løsningsmodeller i realiteten kun kan sammenlignes i praksis ved at sammenholde en situation, hvor der er en forpligtelse til at fremlægge oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger (kombineret med udveksling af oplysninger), og en situation, hvor der ikke findes en sådan forpligtelse, dvs. såkaldt status quo. Desuden ville udsigten til at begrænse udvekslingen af oplysninger til spontan udveksling ikke synes at harmonere med den række initiativer, som Kommissionen på det seneste har gennemført på området for gennemsigtighed. Således omfatter reglerne for

¹⁷ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

¹⁸ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>.

udveksling af oplysninger automatisk udveksling, både i de bestemmelser, der gennemfører den fælles indberetningsstandard i EU, og i de grænseoverskridende forhåndstilsagn.

Foretrukken løsningsmodel

Den foretrukne løsningsmodel er et krav til medlemsstaterne om i) at pålægge deres nationale skattemyndigheder en udtrykkelig forpligtelse til obligatorisk offentliggørelse af potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger med en grænseoverskridende dimension og ii) at sikre, at de nationale skattemyndigheder automatisk udveksler disse oplysninger med skattemyndighederne i andre medlemsstater ved hjælp af den mekanisme, der er omhandlet i direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet.

Fordele ved den foretrukne løsningsmodel

Kravet om indberetning under en ordning med obligatorisk offentliggørelse vil få medlemmænd til at føle sig mere presset til at afholde sig fra at udforme, markedsføre og gennemføre aggressive skatteplanlægningsordninger. Ligeledes vil skatteyderne være mindre tilbøjelige til at etablere eller anvende sådanne ordninger, hvis de ved, at ordningerne skal indberettes under en ordning med obligatorisk offentliggørelse. I dag har skattemyndighederne kun begrænset viden om udenlandske skatteplanlægningsordninger, og denne offentliggørelse kan sikre, at de får relevante oplysninger i tide til, at de kan reagere hurtigt med praktiske foranstaltninger eller ændringer af lovgivning og/eller forskrifter. Derudover kan oplysningerne anvendes til risikovurdering og revision. Disse fordele vil gøre det lettere for medlemsstaterne at beskytte deres grundlag for direkte beskatning og øge/opkræve skatteindtægterne. En ordning med obligatorisk offentliggørelse vil desuden bidrage til at skabe lige vilkår for virksomhederne, da de større virksomheder er mere tilbøjelige end SMV'erne til at bruge disse ordninger for at undgå beskatning i en grænseoverskridende sammenhæng. Ud fra et samfundsmæssigt perspektiv vil en ordning med obligatorisk offentliggørelse sikre et mere retfærdigt skattemiljø i betragtning af ovennævnte fordele.

Omkostninger ved den foretrukne løsningsmodel

Forslagets omkostninger for så vidt angår nationale skatteindtægter afhænger af, hvordan medlemsstaterne tilpasser deres lovgivning og afsætter ressourcer for at overholde deres forpligtelser med hensyn til offentliggørelse. Det ventes dog, at de eksisterende systemer til indberetning og udveksling af oplysninger, f.eks. det centrale register for forhåndstilsagn, danne grundlag for at fremme automatisk udveksling af oplysninger om indberetningspligtige skatteplanlægningsordninger mellem de nationale myndigheder.

Mellemmændenes omkostninger vil sikkert være meget begrænsede, da de indberetningspligtige oplysninger sandsynligvis vil være tilgængelige i de oversigter, der bruges til at promovere ordningerne over for skatteyderne. Kun under helt særlige omstændigheder vil skatteyderne selv skulle indberette ordningerne og blive påført omkostninger vedrørende indberetningspligten.

Måltrettet regulering

Forslaget er udarbejdet således, at regelbyrden for mellemmand, skatteydere og de offentlige myndigheder reduceres mest muligt. Den foretrukne løsning er et hensigtsmæssigt svar på det konstaterede problem, da den ikke går videre end hvad der er nødvendigt for at opfylde traktaternes mål om et mere velfungerende indre marked uden forbrejninger. De fælles regler vil blive begrænset til det minimum, der er nødvendigt for offentliggørelse af potentielt skadelige ordninger. For eksempel:

- i) Reglerne fastlægger klart ansvaret for indberetning for at undgå dobbelt indberetning.
- ii) De fælles regler er begrænsede til at bekæmpe potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger med et grænseoverskridende element i EU.
- iii) Der er ingen krav om offentliggørelse af de indberettede skatteordninger, kun om automatisk udveksling mellem EU-medlemsstater.
- iv) Indførelsen af sanktioner i tilfælde af manglende efterlevelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet i national ret, forbliver helt under medlemsstaternes kontrol.

Derudover går den harmoniserede fremgangsmåde kun så vidt, at de kompetente nationale myndigheder får kendskab til potentielt aggressive ordninger. Derefter er det op til medlemsstaterne at afgøre, hvordan de vil behandle tilfælde af ulovlige ordninger.

Retsakt

Der er set på tre lovgivningsmæssige løsningsmodeller, nemlig:

- i. en henstilling fra Kommissionen (ikkebindende instrument) for at tilskynde medlemsstaterne til at indføre en ordning med obligatorisk offentliggørelse og en henvisning til Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning
- ii. en EU-adfærdskodeks for mellemmand (ikkebindende instrument) for visse lovregulerede erhverv
- iii. et EU-direktiv (bindende instrument) for at pålægge medlemsstaterne at indføre en ordning med obligatorisk offentliggørelse kombineret med udveksling af oplysninger.

En afvejning af de forskellige løsningsmodeller har ført til en foretrukken model i form af et direktiv. Analyser viser, at denne løsningsmodel rummer klare fordele med hensyn til effektivitet, omkostningseffektivitet og sammenhæng, da den vil afhjælpe de konstaterede problemer med færrest mulige ressourcer. Desuden er valget af et direktiv fordelagtigt i forhold til alternativet, hvor der ikke træffes nogen foranstaltninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Se finansieringsoversigten.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelse og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig vurdering af, om den automatiske udveksling af oplysninger er effektiv, og af de opnåede konkrete resultater. Medlemsstaterne skal

desuden fremlægge relevante oplysninger og en liste over statistiske data, som Kommissionen fastlægger i overensstemmelse med den procedure for evaluering af dette direktiv, der er fastlagt i artikel 26, stk. 2 (om gennemførelsesforanstaltninger). Hvert femte år regnet fra den 1. januar 2013 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv. Resultaterne af dette forslag (der ændrer direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet) vil indgå i evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet og Rådet, som vil blive fremlagt senest den 1. januar 2023.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant

- **Nærmere redegørelse for forslagets særlige bestemmelser**

Den foreslåede lovgivning består primært af følgende elementer:

- **Fremlæggelse af oplysninger til skattemyndighederne kombineret med automatisk udveksling af oplysninger**

Det foreslåede direktiv pålægger mellemmand en forpligtelse til at informere skattemyndighederne om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger, hvis de i erhvervsøjemed er involveret i sådanne ordninger ved at udforme og fremme dem. Denne forpligtelse er begrænset til grænseoverskridende situationer, dvs. situationer, der omfatter enten mindst to medlemsstater eller en medlemsstat og et tredjeland. Således er det kun under sådanne omstændigheder, at det på grund af den potentielle indvirkning på det indre markeds funktion kan retfærdiggøres, at der er behov for at vedtage et sæt fælles regler frem for at overlade spørgsmålet til de enkelte medlemsstater. For at sikre de foreslåede foranstaltninger maksimal effektivitet i betragtning af de indberetningspligtige ordningers grænseoverskridende dimension skal de fremlagte oplysninger udveksles automatisk blandt de nationale skattemyndigheder. I reglerne foreslås det, at udvekslingen i praksis foretages ved, at de fremlagte ordninger indføres i et centralregister, som alle medlemsstaterne har adgang til.

Kommissionen vil også have begrænset adgang til de udvekslede oplysninger (i det omfang, at den har adgang til oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn i skattesager), så den kan kontrollere, at direktivet fungerer efter hensigten.

- **Hvem påhviler det at offentliggøre oplysninger?**

Forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger påhviler de "personer" (dvs. fysiske eller juridiske personer eller enheder uden juridisk person), der udpeges som mellemmand.

Mangel på et mellemmand i direktivets forstand

Forpligtelsen til at fremlægge oplysninger kan i visse tilfælde ikke pålægges et mellemmand på grund af princippet om beskyttelse af fortroligheden i korrespondancen mellem advokater og klienter, eller ganske enkelt fordi mellemmanden ikke er etableret i Unionen. Det kan også være, at der ikke findes nogen mellemmand, fordi en skatteyder udtænker og gennemfører en ordning internt. Under sådanne omstændigheder vil skattemyndighederne ikke gå glip af muligheden for at modtage oplysninger om skatterelaterede ordninger, som kan være knyttet til aggressive strukturer. I stedet flyttes forpligtelsen til at offentliggøre oplysninger over på de skatteydere, der gør brug af ordningen.

- **Mere end én person betragtes som mellemmand eller skatteyder**

Det er almindeligt, at mellemmand opretholder deres tilstedeværelse i flere stater i form af kontorer, virksomheder osv., og at de også involverer andre lokale uafhængige aktører i processen med at yde skatterådgivning vedrørende visse ordninger. Under disse omstændigheder er det kun den mellemmand, der over for skatteyderen/skatteyderne har ansvaret for at udforme og gennemføre ordningen/ordningerne, som skal indgive de nødvendige oplysninger til skattemyndighederne.

Hvis forpligtelsen til at indgive oplysninger er flyttet over på skatteyderen, og mere end én relateret part efter hensigten skal udnytte den samme indberetningspligtige grænseoverskridende skatteordning, er det kun den skatteyder, der indgik aftale om ordningen/ordningerne med mellemmanden, der skal indgive oplysninger.

- **Tidspunkt for offentliggørelse og automatisk udveksling af oplysninger**

Da offentliggørelse af oplysninger med større sandsynlighed vil have den ønskede afskrækkende virkning, hvis de relevante oplysninger hurtigt når frem til skattemyndighederne, foreskrives det i direktivforslaget, at der skal fremlægges oplysninger om de indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, før ordningerne gennemføres. Derfor skal mellemmanden fremlægge oplysninger om de indberetningspligtige ordninger inden for fem dage efter, at de pågældende ordninger er blevet tilgængelige for skatteydere.

Hvis oplysningspligten er flyttet over på skatteyderen i mangel af en ansvarlig mellemmand, rykkes tidspunktet for offentliggørelse lidt længere ud i fremtiden, nærmere betegnet inden for fem dage efter, at den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning eller det første skridt i en række af sådanne ordninger er blevet gennemført.

Efterfølgende skal der foretages automatisk udveksling af oplysninger om disse ordninger hvert kvartal. Takket være tidligere offentliggørelse af disse oplysninger får de skattemyndigheder, der har den tætteste tilknytning til ordningen, tilstrækkelige input til at træffe foranstaltninger mod skatteundgåelse på et tidligt tidspunkt.

- **Liste over kendetegn i stedet for en definition af aggressiv skatteplanlægning**

Et forsøg på at definere begrebet aggressiv skatteplanlægning vil måske være forgæves. Dette skyldes, at ordningerne på området med årene er blevet stadig mere komplekse og konstant ændres og tilpasses som en reaktion på defensive modforanstaltninger fra skattemyndighedernes side. På denne baggrund indeholder det foreslåede direktiv en sammenfatning af de egenskaber og elementer ved transaktioner, der udsender kraftige signaler om skatteundgåelse eller misbrug. Disse egenskaber og elementer benævnes "kendetegn", og det er tilstrækkeligt, at en ordning karakteriseres af et af disse for at blive betragtet som indberetningspligtig af skattemyndighederne.

- **Automatisk udveksling af oplysninger via EU's fælles kommunikationsnetværk (CCN)**

Med hensyn til de praktiske aspekter ved obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger omtales i det foreslåede direktiv den mekanisme, der blev indført ved Rådets direktiv (EU) 2015/2376, nemlig det fælles kommunikationsnetværk (CCN).

Dette netværk udgør en fælles ramme for udvekslingerne af oplysninger, og det vil blive udvidet for så vidt angår dette formål.

Oplysningerne registreres i et sikret centralregister med data om det administrative samarbejde på beskatningsområdet. Medlemsstaterne vil desuden træffe en række praktiske foranstaltninger for at standardisere udvekslingen af alle nødvendige oplysninger ved bl.a. at oprette en standardformular. Der vil desuden blive fastsat sproglige krav i forbindelse med den planlagte udveksling af oplysninger, og CCN-netværket vil skulle opgraderes.

- **Effektive sanktioner for manglende overholdelse på nationalt plan**

I direktivforslaget overlades det til medlemsstaterne at fastsætte de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af tilsidesættelse af de nationale bestemmelser, som gennemfører direktivet i den nationale retsorden. Medlemsstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de fælles rammer gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

- **Gennemførelsesforanstaltninger**

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af det foreslåede direktiv og den obligatoriske automatiske udveksling af oplysninger blandt skattemyndighederne tillægges Kommissionen gennemførelsesbeføjelser med hensyn til at:

- i. fastlægge en standardformular med et begrænset antal bestanddele, bl.a. for så vidt angår sprogordninger
- ii. fastlægge de nødvendige praktiske foranstaltninger til opgradering af centralregistret med data om det administrative samarbejde på beskatningsområdet.

Disse beføjelser skal udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.

- **Delegerede retsakter**

For at afhjælpe eventuelle behov for at opdatere kendetegnene på baggrund af oplysninger, der udledes af fremlagte ordninger, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113 og 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at fremme nye initiativer på området for skattemæssig gennemsigtighed på EU-plan er der i de senere år foretaget en række ændringer af Rådets direktiv 2011/16/EU³. I denne sammenhæng blev der i Rådets direktiv 2014/107/EU⁴ introduceret en fælles indberetningsstandard for oplysninger om finansielle konti i EU. I standarden, som er udarbejdet inden for rammerne af OECD's globale forum, foreskrives automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti, der indehaves af ikke skattemæssigt hjemmehørende personer, ligesom der fastlægges rammer for denne udveksling på verdensplan. Direktiv 2011/16/EU blev ændret ved Rådets direktiv (EU) 2015/2376⁵, som indeholder bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn i skattesager, og ved Rådets direktiv (EU) 2016/881⁶, som foreskriver offentliggørelse og obligatorisk automatisk udveksling af land for land-rapporter om multinationale virksomheder blandt skattemyndighederne. I erkendelse af den store betydning, som brugen af oplysninger

¹ EUT C , , s. .

² EUT C af , s. .

³ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.2.2014, s. 1).

⁵ Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 332 af 18.12.2015, s. 1).

⁶ Rådets direktiv (EU) 2016/881 af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 146 af 3.6.2016, s. 8).

til bekæmpelse af hvidvaskning af penge kan have for skattemyndighederne, pålægger Rådets direktiv (EU) 2016/2258⁷ medlemsstaterne en forpligtelse til at give skattemyndighederne indsigt i de due diligence-procedurer i forbindelse med kunderne, som pengeinstitutterne anvender, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849⁸. Selv om direktiv 2011/16/EU er blevet ændret flere gange for at forbedre de midler, som skattemyndighederne kan bruge til at bekæmpe skatteundgåelse og -unddragelse, er der stadig behov for at styrke visse gennemsigtighedsaspekter ved de nuværende rammer for beskatning.

- (2) Medlemsstaterne har stadig sværere ved at beskytte deres nationale skattegrundlag mod at blive eroderet, da metoderne til skatteplanlægning er blevet stadig mere avancerede, og den øgede mobilitet for både kapital og personer inden for det indre marked ofte udnyttes. Disse metoder omfatter almindeligvis aftaler, der indgås på tværs af forskellige jurisdiktioner, og hvor skattepligtige fortjenester flyttes til mere gunstige skatteordninger, eller skatteyderens samlede skattetilsvær mindskes på anden vis. Derfor oplever mange medlemsstater et betydeligt fald i deres skatteindtægter, hvilket hindrer dem i at føre væksthæmmende skattepolitikker. Det er derfor afgørende, at medlemsstaternes skattemyndigheder indhenter omfattende og relevante oplysninger om potentielt aggressive skatteordninger. Takket være disse oplysninger vil myndighederne umiddelbart kunne reagere på skadelig skattepraksis og lukke eventuelle smuthuller ved at vedtage lovgivning eller foretage målrettede risikovurderinger og skatterevisioner.
- (3) Da de fleste potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger spreder sig over flere jurisdiktioner, vil videregivelse af oplysninger om dem frembringe yderligere positive resultater, hvis oplysningerne også udveksles blandt medlemsstaterne. Navnlig er automatisk udveksling af oplysninger mellem skatteforvaltninger afgørende for at sikre disse myndigheder de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan træffe foranstaltninger, hvis de bemærker aggressiv skattepraksis.
- (4) I erkendelse af, at gennemsigtige rammer for udvikling af forretningsaktiviteter kan yde et væsentligt bidrag til at slå ned på skatteundgåelse og -unddragelse på det indre marked, er Kommissionen blevet opfordret til at iværksætte initiativer vedrørende obligatorisk offentliggørelse af potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger, der minder om aktion 12 i OECD's handlingsplan vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS). I denne forbindelse har Europa-Parlamentet efterlyst strengere foranstaltninger rettet mod mellemmand, som medvirker i ordninger, der kan føre til skatteundgåelse og -unddragelse.
- (5) Det er nødvendigt at minde om, hvordan visse finansielle mellemmand og andre udbydere af skatterådgivning synes at have hjulpet deres kunder aktivt med at skjule penge i udlandet. Hertil kommer, at selv om den fælles indberetningsstandard, der blev introduceret i Rådets direktiv 2014/107/EU⁹, er et væsentligt fremskridt i retning af at

⁷ Rådets direktiv (EU) 2016/2258 af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁹ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.2.2014, s. 1).

fastlægge en skattemæssigt gennemsigtig ramme i Unionen, kan den stadig forbedres – i hvert fald med hensyn til oplysninger om finansielle konti.

- (6) Offentliggørelse af potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger med en grænseoverskridende dimension kan bidrage effektivt til bestræbelserne på at skabe et miljø med retfærdig beskatning på det indre marked. På denne baggrund vil det være et skridt i den rigtige retning at pålægge mellemmand en forpligtelse til at underrette skattemyndighederne om visse grænseoverskridende ordninger, der potentielt kan bruges til skatteundgåelse. For at kunne udforme en mere helhedsorienteret politik er det desuden vigtigt, at skattemyndighederne efter offentliggørelse af oplysninger deler disse med deres kolleger i de øvrige medlemsstater. Sådanne ordninger har også til formål at gøre den fælles indberetningsstandard mere effektiv. Endvidere er det afgørende at give Kommissionen adgang til en tilstrækkelig mængde oplysninger, så den kan kontrollere, at dette direktiv har den ønskede effekt. Kommissionens adgang til disse oplysninger fratager ikke medlemsstaterne deres forpligtelse til at anmelde statsstøtte til Kommissionen.
- (7) Det erkendes, at offentliggørelse af potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger med større sandsynlighed vil have den ønskede afskrækkende effekt, hvis skattemyndighederne får de relevante oplysninger på et tidligt tidspunkt, dvs. før de pågældende ordninger føres ud i livet. Hvis forpligtelsen til at videregive oplysninger flyttes over på skatteyderne, vil det være praktisk at pålægge forpligtelsen til at oplyse om de potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger på et lidt senere tidspunkt, da skatteyderne muligvis ikke er opmærksomme på ordningernes art på det tidspunkt, hvor aftalerne om dem indgås. For at lette medlemsstaternes forvaltningers arbejde kan den efterfølgende automatiske udveksling af oplysninger om ordningerne finde sted en gang i kvartalet.
- (8) For at sikre et velfungerende indre marked og undgå smuthuller i de foreslåede bestemmelser bør forpligtelsen til at videregive oplysninger pålægges alle aktører, der normalt er involveret i at udforme, markedsføre, tilrettelægge eller forvalte gennemførelsen af indberetningspligtige grænseoverskridende transaktioner, og andre, som yder assistance eller rådgivning i den forbindelse. Det bør heller ikke glemmes, at en forpligtelse til at videregive oplysninger i visse tilfælde ikke vil kunne håndhæves over for en mellemmand på grund af den fortrolige korrespondance mellem advokat og klient, eller hvis der ikke findes nogen mellemmand, f.eks. fordi den skattepligtige selv udformer og gennemfører en ordning. Derfor er det afgørende, at skattemyndighederne under sådanne omstændigheder ikke går glip af muligheden for at modtage oplysninger om skatterelaterede ordninger, som kan være knyttet til aggressiv skatteplanlægning. I disse tilfælde er det således nødvendigt at flytte forpligtelsen til at videregive oplysninger over på den skatteyder, der nyder godt af ordningen.
- (9) Aggressive skatteplanlægningsordninger er med årene blevet stadig mere komplekse, og de ændres og tilpasses løbende som en reaktion på defensive modforanstaltninger fra skattemyndighedernes side. I betragtning af dette ville det være mere effektivt at forsøge at optrevle potentielt aggressive skatteordninger ved at udarbejde en liste over de egenskaber og elementer, der i særlig grad antyder, at der er tale om skatteundgåelse eller misbrug, i stedet for at definere begrebet aggressiv skatteplanlægning. Disse egenskaber og elementer benævnes også "kendetegn".
- (10) Da det primære formål med denne lovgivning bør være at sikre et velfungerende indre marked, er det afgørende, at der ikke foretages regulering på EU-plan, ud over hvad

der er nødvendigt for at opnå de tilstræbte mål. Derfor er det nødvendigt at begrænse anvendelsen af eventuelle fælles bestemmelser om videregivelse, så den kun omfatter grænseoverskridende situationer, altså sager, der enten involverer mere end én medlemsstat eller en medlemsstat og et tredjeland. Under sådanne omstændigheder kan det på grund af den potentielle indvirkning på det indre markeds funktion retfærdiggøres, at der er behov for at vedtage et sæt fælles regler frem for at overlade spørgsmålet til de enkelte medlemsstater.

- (11) I betragtning af, at de ordninger, som der videregives oplysninger om, bør have en grænseoverskridende dimension, er det vigtigt at dele de relevante oplysninger med skattemyndighederne i de øvrige medlemsstater for at sikre, at dette direktiv bliver så effektivt som muligt med hensyn til at afskrække brugere af aggressiv skatteplanlægning. Mekanismen til udveksling af oplysninger i forbindelse med grænseoverskridende forhåndstilsagn i skattesager og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger bør også bruges til at fremme obligatorisk og automatisk udveksling af offentliggjorte oplysninger om potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger blandt skattemyndighederne i EU.
- (12) For at lette automatisk udveksling af oplysninger og sikre mere effektiv udnyttelse af ressourcerne bør udvekslingerne foretages via det fælles kommunikationsnetværk (CCN), som er udviklet på EU-plan. I denne sammenhæng registreres oplysningerne i et sikret centralregister med data om det administrative samarbejde på beskatningsområdet. Medlemsstaterne bør pålægges at træffe en række praktiske foranstaltninger for at standardisere udvekslingen af alle nødvendige oplysninger ved bl.a. at oprette en standardformular. Der bør desuden fastsættes sproglige krav i forbindelse med den planlagte udveksling af oplysninger, og CCN-netværket bør opgraderes.
- (13) For at forbedre mulighederne for, at dette direktiv bliver effektivt, bør medlemsstaterne fastsætte sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet, og sikre, at disse sanktioner anvendes i praksis, er forholdsmæssige og har en afskrækkende virkning.
- (14) Med henblik på at supplere eller ændre visse ikkevæsentlige elementer af dette direktiv bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde uddelegeres til Kommissionen i forbindelse med opdatering af kendetegnene for på listen over kendetegn at medtage potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger som reaktion på opdaterede oplysninger om disse ordninger, der udledes af den obligatoriske offentliggørelse af ordningerne.
- (15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv, og navnlig for den automatiske udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage en standardformular med et begrænset antal bestanddele, bl.a. med relation til sprogordninger. Af samme årsag bør Kommissionen også tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage de nødvendige praktiske foranstaltninger for at opgradere centralregistret med data om det administrative samarbejde på beskatningsområdet. Disse beføjelser bør udøves i

overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁰.

- (16) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹¹. Enhver behandling af personoplysninger, der foretages inden for rammerne af dette direktiv, skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹² og forordning (EF) nr. 45/2001.
- (17) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (18) Da dette direktivs formål om at gøre det indre marked mere velfungerende ved at modvirke brugen af grænseoverskridende aggressive skatteplanlægningsordninger ikke kan opnås i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne, hvis de handler på egen hånd og på ukoordineret vis, men bedre kan opnås på EU-plan, da direktivet målrettes mod ordninger, der udvikles med henblik på at drage fordel af ineffektivitet på markedet, som bunder i samspillet mellem forskelligartede nationale skatteregler, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet som fastsat i artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som omhandlet i samme artikel rækker dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, navnlig i betragtning af at det begrænses til ordninger med en grænseoverskridende dimension med deltagelse af enten mere end én medlemsstat eller en medlemsstat og et tredjeland.
- (19) Direktiv 2011/16/EU bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2011/16/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

a) I stk. 9 foretages følgende ændringer:

i) Litra a) affattes således:

- "a) i forbindelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 8a, 8aa og 8aaa systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, med forud fastsatte regelmæssige intervaller. I forbindelse med artikel 8, stk. 1, vedrører henvisningen til tilgængelige oplysninger de oplysninger i sagsakterne i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, som kan indhentes i

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

¹² Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

medfør af procedurerne til indsamling og behandling af oplysninger i den pågældende medlemsstat"

ii) Litra c) affattes således:

"c) i forbindelse med andre bestemmelser i dette direktiv end artikel 8, stk. 1 og 3a, og artikel 8a, 8aa og 8aaa systematisk meddelelse af oplysninger, som er defineret på forhånd, jf. dette nummers litra a) og b)."

b) Følgende stykker tilføjes:

"18. "grænseoverskridende ordning": en ordning eller række ordninger i enten mere end én medlemsstat eller en medlemsstat og et tredjeland, hvor mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) ikke alle parterne i ordningen eller rækken af ordninger er skattemæssigt hjemmehørende i den samme jurisdiktion
- b) en eller flere af parterne i ordningen eller rækken af ordninger er samtidig skattemæssigt hjemmehørende i mere end en jurisdiktion
- c) en eller flere af parterne i ordningen eller rækken af ordninger driver forretning i en anden jurisdiktion gennem et fast driftssted, der er beliggende i denne jurisdiktion, og ordningen eller rækken af ordninger udgør en del af eller hele det pågældende faste driftssted virksomhed
- d) en eller flere af parterne i ordningen eller rækken af ordninger driver forretning i en anden jurisdiktion gennem et fast driftssted, der ikke er beliggende i denne jurisdiktion, og ordningen eller rækken af ordninger udgør en del af eller hele det pågældende faste driftssteds virksomhed
- e) ordningen eller rækken af ordninger har en skatterelateret indvirkning på mindst to jurisdiktioner.

19. "indberetningspligtig grænseoverskridende ordning": enhver grænseoverskridende ordning eller række af ordninger, som opfylder mindst et af de kendetegn, der er fastlagt i bilag IV.

20. "kendetegn": et typisk træk eller en typisk egenskab ved en ordning eller række af ordninger, som er opført i bilag IV.

21. "mellemmand": enhver person, som over for skatteyderen har ansvaret for at udforme, markedsføre, tilrettelægge eller forvalte gennemførelsen af de skattemæssige aspekter ved en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning eller række af sådanne ordninger i forbindelse med, at vedkommende udbyder tjenesteydelser vedrørende beskatning. Ved "mellemmand" forstås desuden enhver person, der påtager sig direkte eller gennem andre personer, som vedkommende har tilknytning til, at yde væsentlig støtte, assistance eller rådgivning med hensyn til udformning, markedsføring, tilrettelæggelse eller forvaltning af de skattemæssige aspekter ved en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning.

For at være mellemmand skal en person opfylde mindst en af følgende yderligere betingelser:

- a) være etableret i og/eller underlagt lovgivningen i en medlemsstat
- b) være skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat

- c) være registreret i en faglig sammenslutning, der beskæftiger sig med juridiske tjenester, beskatningsrelaterede tjenester eller konsulenttjenester i mindst én medlemsstat
 - d) have base i mindst én medlemsstat, hvorfra vedkommende udøver sin profession eller yder juridiske tjenester, beskatningsrelaterede tjenester eller konsulenttjenester.
22. "skatteyder": enhver person, der anvender en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning eller en række af sådanne ordninger for at optimere sine skattemæssige forhold.
23. "forbundet foretagende": en skatteyder, der er knyttet til en anden skatteyder på mindst en af følgende måder:
- a) en skatteyder medvirker ved forvaltningen af en anden skatteydere sager i kraft af sin mulighed for at udøve en væsentlig indflydelse på den anden skatteyder
 - b) en skatteyder har en del af kontrollen over en anden skatteyder, da førstnævnte besidder en aktiebeholdning, der giver vedkommende mere end 20 % af stemmerettighederne
 - c) en skatteyder deltager i en anden skatteydere kapital i kraft af en ejendomsret, som direkte eller indirekte overstiger 20 % af kapitalen.

Hvis de samme skatteydere deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i mere end én skatteyder, betragtes alle de pågældende skatteydere som forbundne foretagender.

Ved indirekte deltagelse fastsættes opfyldelsen af kravene i litra b) og c) ved at multiplicere procenterne i alle successive led. En skatteyder, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.

En fysisk person, dennes ægtefælle og dennes slægtninge i opstigende eller nedstigende linje behandles som en enkelt skatteyder.

2) I kapitel II, afdeling II, indsættes følgende artikel:

"Artikel 8aaa

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger vedrørende indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at kræve, at mellemmand indgiver oplysninger til de kompetente skattemyndigheder om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning eller en række af sådanne ordninger inden for fem arbejdsdage fra og med dagen efter, at mellemmanden har stillet den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning eller række af ordninger til rådighed med henblik på gennemførelse for en eller flere skatteydere efter kontakt med den eller de pågældende skatteydere, eller det første skridt i en række ordninger allerede er gennemført.
2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at give mellemmanden ret til en fritagelse fra at skulle indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning eller en række af sådanne ordninger, hvis de har ret til

beskyttelse af fortroligheden i korrespondancen mellem advokater og klienter i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning. Under sådanne omstændigheder er det skatteyderens ansvar at indgive oplysninger om en sådan ordning eller række af ordninger, og mellemmandene skal informere skatteyderne om dette ansvar som følge af princippet om beskyttelse af fortroligheden.

Mellemmand kan kun være berettiget til en fritagelse i henhold til stk. 1 i det omfang, at de opererer inden for grænserne af den relevante nationale lovgivning, der definerer deres erhverv.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forpligtelsen til at indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning eller en række af sådanne ordninger påhviler skatteyderen, hvis der ikke findes nogen mellemmand som omhandlet i artikel 3, stk. 21. Skatteyderen skal indgive oplysninger inden for fem arbejdsdage fra og med dagen efter, at den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning eller række af ordninger eller det første skridt i en række af sådanne ordninger er blevet gennemført.

3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det, hvis mere end én mellemmand deltager i en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning eller en række af sådanne ordninger, kun er den mellemmand, der over for skatteyderen har ansvaret for at udforme og gennemføre ordningen eller rækken af ordninger, som skal indgive oplysninger i overensstemmelse med stk. 1.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det, hvis forpligtelsen til at indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning eller en række af sådanne ordninger påhviler skatteyderen, og en sådan ordning eller en række af disse ordninger anvendes af flere skatteydere, som er indbyrdes forbundne foretagender, kun er den skatteyder, der har indgået aftalen om ordningen eller rækken af ordninger med mellemmanden, som skal indgive oplysninger i overensstemmelse med stk. 1.

4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at pålægge mellemmand og skatteydere at indgive oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, som er gennemført mellem [dato for politisk aftale] og den 31. december 2018. De pågældende mellemmand og skatteydere skal indgive oplysninger om disse indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger senest den 31. marts 2019.
5. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor oplysningerne er indgivet i henhold til stk. 1 i denne artikel, skal gennem en automatisk udveksling videregive de i denne artikels stk. 6 anførte oplysninger til de kompetente myndigheder i alle øvrige medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne om den praktiske gennemførelse i artikel 21, stk. 1.
6. De oplysninger, som medlemsstaterne skal videregive i henhold til stk. 5, skal omfatte følgende:
 - a) identifikation af de pågældende mellemmand og skatteydere, herunder deres navn, skattemæssige hjemsted og skatteregistreringsnummer, og i givet fald af de personer og virksomheder, der er forbundne foretagender til disse mellemmand eller skatteydere
 - b) nærmere oplysninger om de i bilag IV fastlagte kendetegn, der gør den grænseoverskridende ordning eller rækken af sådanne ordninger indberetningspligtig

- c) en sammenfatning af indholdet af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning eller række af ordninger, herunder angivelse af et eventuelt navn, hvorunder den almindeligvis er kendt, og en abstrakt beskrivelse af de pågældende forretningsaktiviteter eller ordninger, uden at det fører til offentliggørelse af erhvervsmæssige, industrielle eller faglige hemmeligheder, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser
 - d) den dato, hvorpå gennemførelsen af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning eller af det første skridt i en række af sådanne ordninger er indledt eller efter planen skal indledes
 - e) nærmere oplysninger om de nationale skattebestemmelser, som i givet fald skaber en skattefordel
 - f) værdien af den transaktion eller række af transaktioner, der er omfattet af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning eller en række af sådanne ordninger
 - g) identifikation af de andre medlemsstater, der er involveret i eller sandsynligvis vil blive berørt af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning eller række af sådanne ordninger
 - h) identifikation af eventuelle personer i de andre medlemsstater, der sandsynligvis vil blive berørt af den indberetningspligtige grænseoverskridende ordning eller række af ordninger med en angivelse af, hvilke medlemsstater de pågældende mellemænd eller skatteydere har en tilknytning til.
7. For at lette udvekslingen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 5 i denne artikel, vedtager Kommissionen de bestemmelser, der er nødvendige for den praktiske gennemførelsen af denne artikel, herunder foranstaltninger, der skal standardisere meddelelsen af oplysninger i henhold til stk. 6 i denne artikel, som led i proceduren for fastlæggelse af den standardformular, der er omhandlet i artikel 20, stk. 5.
8. Kommissionen har ikke adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6, litra a), c) og h).
9. Den automatiske udveksling af oplysninger skal finde sted inden for én måned efter udløbet af det kvartal, hvor oplysningerne blev indgivet. De første oplysninger videregives ved udgangen af første kvartal 2019."

3) Artikel 20, stk. 5, affattes således:

- "5. Kommissionen fastlægger standardformularer, herunder sprogordninger, i overensstemmelse med proceduren i artikel 26, stk. 2, i følgende tilfælde:
- a) ved automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger i medfør af artikel 8a før den 1. januar 2017
 - b) ved automatisk udveksling af oplysninger om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger i medfør af artikel 8aaa før den 1. januar 2019.

Disse standardformularer må ikke omfatte flere elementer for udveksling af oplysninger end dem, der er anført i artikel 8a, stk. 6, og artikel 8aaa, stk. 6, og

andre relaterede områder, der er knyttet til disse elementer, og som er nødvendige for at opfylde målene i henholdsvis artikel 8a og artikel 8aaa.

De sprogordninger, der er omhandlet i første afsnit, forhindrer ikke medlemsstaterne i at meddele de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8a og 8aaa, på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog. Disse sprogordninger kan dog omfatte bestemmelser om, at de centrale elementer i disse oplysninger også skal sendes på et andet af Unionens officielle sprog."

4) Artikel 21, stk. 5, affattes således:

"5. Senest den 31. december 2017 udvikler og stiller Kommissionen teknisk og logistisk støtte til et sikkert centralregister på medlemsstatsniveau for administrativt samarbejde på beskatningsområdet til rådighed, hvor oplysninger, der skal meddeles i forbindelse med artikel 8a, stk. 1 og 2, indføres med henblik på den automatiske udveksling, der er omhandlet i de nævnte stykker.

Senest den 31. december 2018 udvikler og stiller Kommissionen teknisk og logistisk støtte til et sikkert centralregister på medlemsstatsniveau for administrativt samarbejde på beskatningsområdet til rådighed, hvor oplysninger, der skal meddeles i forbindelse med artikel 8aaa, stk. 5, 6 og 7, indføres med henblik på den automatiske udveksling, der er omhandlet i de nævnte stykker.

De kompetente myndigheder i alle medlemsstater har adgang til de oplysninger, der indføres i dette register. Kommissionen har også adgang til de oplysninger, der indføres i dette register, dog med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 8a, stk. 8, og artikel 8aaa, stk. 8. Kommissionen vedtager de nødvendige praktiske bestemmelser efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

Indtil dette sikre centralregister er sat i drift, foretages den automatiske udveksling, der er omhandlet i artikel 8a, stk. 1 og 2, og artikel 8aaa, stk. 5, 6 og 7, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og de gældende praktiske aftaler."

5) Artikel 23, stk. 3, affattes således:

"3. Medlemsstaterne sender Kommissionen en årlig vurdering af effektiviteten af den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8, 8a, 8aa og 8aaa og af de opnåede konkrete resultater. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter formatet og betingelserne for meddelelse af den årlige vurdering. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2."

6) I kapitel V tilføjes følgende artikel:

"Artikel 23aa

Ændringer til bilag IV

Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 26a for at ændre bilag IV og på listen over kendetegn medtage potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger eller rækker af ordninger på baggrund af opdaterede oplysninger om disse ordninger eller rækker af ordninger, som udledes af den obligatoriske videregivelse af oplysninger om sådanne ordninger."

7) Artikel 25a affattes således:

"Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv vedrørende artikel 8aa og 8aaa, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning."

8) I kapitel VII tilføjes følgende artikler:

"Artikel 26a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 23aa, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.
3. Den i artikel 23aa omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 23aa træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har informeret Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 26aa

Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem og om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser."

9) Teksten i bilaget til dette direktiv tilføjes som bilag IV.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2018 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2019.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formanden*

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørte politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet med relation til indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger

1.2. Berørte politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen³¹

14

14.03

1.3. Forslagets/initiativets art

☒ Forslaget/initiativet vedrører **en ny foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**³²

☐ Forslaget/initiativet vedrører **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet vedrører **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

I Kommissionens arbejdsprogram for 2017 anføres en mere retfærdig selskabsbeskatning som en af prioriteterne. Et af elementerne under dette tema vedrører "gennemførelse i EU-lovgivningen af den internationale aftale vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS) (lovgivning/ikke-lovgivning, inkl. konsekvensanalyse). Det foreliggende forslag om obligatorisk videregivelse af oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger bygger i vid udstrækning på resultater og data fra OECD's BEPS-aktion 12 om oplysningspligt.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål

Målet med den foreslåede lovgivning er at skabe større gennemsigtighed og lette adgangen til oplysninger på et tidligt tidspunkt, da dette bør give myndighederne mulighed for at foretage hurtigere og mere præcise risikovurderinger og træffe rettidige og velinformerede beslutninger om, hvordan deres skatteindtægter kan beskyttes. Navnlig gælder det, at hvis skattemyndighederne modtager oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger, før de er gennemført, bør de kunne spore dem og reagere på de skattemæssige risici, som de udgør, ved at træffe passende foranstaltninger for at begrænse dem. Med henblik herpå bør oplysningerne ideelt set indhentes på forhånd, dvs. før en aftale er gennemført og/eller anvendes. Dette ville sætte myndighederne i stand til rettidigt at vurdere den risiko, der er

³¹ ABM: aktivitetsbaseret ledelse; ABB: aktivitetsbaseret budgetlægning.

³² Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) eller b).

forbundet med aftalerne, og om nødvendigt reagere for at lukke smuthuller og forhindre tab af skatteindtægter. Det ultimative mål er at udforme en afskrækkende mekanisme, der afholder mellemmand fra at udtænke og markedsføre sådanne aftaler.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

ABB 3

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

For det første sikrer automatisk udveksling blandt medlemsstaterne af offentliggjorte oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger, at alle medlemsstaterne kan vurdere, om en bestemt ordning eller række af ordninger har en (eventuelt utilsigtet) indvirkning på dem, og beslutte, om de skal reagere på den.

For det andet vil det, at der er mere gennemsigtighed om potentielt aggressive ordninger, kunne give større incitament til at sikre, at skattekonkurrence bliver mere fair. Endvidere bør oplysningspligt og automatisk udveksling af oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger afholde mellemmand og skatteydere fra henholdsvis at promovere og deltage i aggressiv skatteplanlægning, da skattemyndighederne i mere end én medlemsstat nu vil have de oplysninger, der er nødvendige for at afsløre og reagere på disse former for skatteplanlægning.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Forslaget vil være omfattet af kravene i direktiv 2011/16/EU, som det ændrer, med hensyn til i) medlemsstaternes årlige fremlæggelse af statistikker om udveksling af oplysninger og ii) Kommissionens fremlæggelse af en rapport på grundlag af disse statistikker, bl.a. om hvor effektiv den automatiske udveksling af oplysninger er.

1.5. **Forslagets/initiativets begrundelse**

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt*

Direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde ændres for at pålægge mellemmand en primær forpligtelse og skatteydere en sekundær forpligtelse til at oplyse om potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger over for deres skattemyndigheder. Disse myndigheder vil derefter udveksle disse oplysninger med andre medlemsstater gennem et system til obligatorisk og automatisk udveksling af oplysninger. I denne forbindelse skal myndighederne indgive de fremlagte oplysninger til et centralregister, som alle medlemsstaterne får adgang til. Kommissionen vil få begrænset adgang til registret for at sikre, at den kan holde sig tilstrækkelig informeret til at kunne vurdere, hvordan direktivet fungerer.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

Inddragelsen af EU i oplysningsarbejdet vil tilføre mere merværdi end de enkelte medlemsstaters initiativer på området. Dette skyldes, at offentliggørelse af potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger – navnlig hvis den ledsages af udveksling af oplysninger – vil gøre det muligt for skatteforvaltningerne at skabe sig det fulde billede af konsekvenserne af grænseoverskridende transaktioner for det samlede skattegrundlag. EU er således bedre klædt på end nogen enkelt medlemsstat til at sikre, at systemet til udveksling af oplysninger er effektivt og fyldestgørende.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

Der er indført systemer med oplysningspligt vedrørende potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger i Irland, Portugal og Det Forenede Kongerige. De offentliggjorte data viser, at Det Forenede Kongerige hvert år har brugt indhentede oplysninger til at indføre en lang række foranstaltninger til bekæmpelse af

skatteundgåelse. Siden 2004 er der gennemført i alt 49 foranstaltninger, der har fjernet muligheder for skatteundgåelse til en værdi af 12 mia. GBP. Her Majesty's Revenue and Customs (HMRC) har bemærket, at der er væsentlig dokumentation for, at DOTAS har ændret de økonomiske aspekter ved skatteundgåelse.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Da formålet med forslaget er at ændre direktiv 2011/16 om administrativt samarbejde, vil de procedurer, ordninger og IT-værktøjer, der allerede er indført eller under udvikling i forbindelse med det pågældende direktiv, kunne anvendes i forbindelse med nærværende forslag.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

☐ Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- ☐ Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

☒ Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

- Gennemførelse med en indkøringsperiode fra 2017 til 2021
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkte forvaltningsmetode(r)³³

☒ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

- ☒ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- ☐ i gennemførelsesorganer

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
- ☐ offentlige organer
- ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt
- *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Dette forslag bygger på de nuværende rammer og systemer til automatisk udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn, som er udviklet i henhold til artikel 21 i direktiv 2011/16/EU i forbindelse med en tidligere ændring. Kommissionen skal sammen med medlemsstaterne udvikle standardformularer og -formater til udveksling af oplysninger i kraft af gennemførelsesforanstaltninger. For så vidt angår CCN-netværket, som vil muliggøre udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, har Kommissionen ansvaret for udvikling af netværket, mens medlemsstaterne vil forpligte sig til at etablere en hensigtsmæssig indenlandsk infrastruktur, som vil gøre det muligt at udveksle oplysninger via netværket.

³³

Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Medlemsstaterne forpligter sig til at

- sende Kommissionen en årlig vurdering af effektiviteten af den automatiske udveksling af oplysninger som omhandlet i artikel 8, 8a, 8aa (og den foreslåede artikel 8aaa) og af de opnåede konkrete resultater
- fremlægge en liste over statistiske data, som Kommissionen fastlægger i overensstemmelse med den procedure for evaluering af dette direktiv, der er fastlagt i artikel 26, stk. 2 (om gennemførelsesforanstaltninger).

I artikel 27 i direktivet om administrativt samarbejde pålægges Kommissionen at fremlægge en rapport om anvendelsen af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet hvert femte år efter den 1. januar 2013. Resultaterne af dette forslag (der ændrer direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet) vil indgå i rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet, som vil blive fremlagt senest den 1. januar 2023.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Følgende potentielle risici er blevet konstateret:

- Skatteplanlægningsordningernes opbygning og kendetegn udvikler sig konstant, og dette kan føre til, at visse kendetegn ikke længere gør sig gældende inden for en vis årrække. Derfor bemyndiger direktivet Kommissionen til at opdatere listen over kendetegn, så potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger medtages på listen på baggrund af nye oplysninger, som udledes takket være oplysningspligten vedrørende disse ordninger. Med henblik herpå vil Kommissionen vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 26a og ændre bilaget.
- Medlemsstaterne forpligter sig til at forelægge Kommissionen statistiske data, som derefter anvendes til evaluering af direktivet på et oplyst grundlag. Kommissionen forpligter sig til at fremlægge en rapport på baggrund af disse data hvert femte år.
- Specifikt med hensyn til automatisk udveksling af oplysninger forpligter medlemsstaterne sig til at forelægge Kommissionen en årlig vurdering af, hvor effektiv denne udveksling af oplysninger er.

2.2.2. Oplysninger om det interne kontrolsystem

For at kunne holde øje med, at direktivet anvendes korrekt, får Kommissionen begrænset adgang til det centralregister, som medlemsstaterne indgiver oplysninger til om potentielt aggressive grænseoverskridende skatteplanlægningsordninger.

Fiscalis vil understøtte det interne kontrolsystem i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1286/2013 af 11. december 2013 ved at tilvejebringe midler til

- fælles aktioner (f.eks. i form af projektgrupper)
- opbygning af europæiske informationssystemer.

Hovedelementerne i kontrolstrategien er:

Indkøbskontrakter

Finansforordningens kontrolprocedurer for indkøb: Alle indkøbskontrakter indgås i henhold til Kommissionens tjenestegrenes sædvanlige kontrolprocedure for betalinger under hensyntagen til kontraktlige forpligtelser og krav om forsvarlig finansforvaltning og almindelig forvaltning. Forholdsregler mod svig (kontrol, rapporter osv.) indgår i alle kontrakter, som indgås mellem Kommissionen og støttemodtagere. Der udarbejdes detaljerede programbetingelser, som udgør grundlaget for hver enkelt kontrakt. Godkendelsesproceduren følger strengt TAXUD TEMPO's metode: Foranstaltningerne gennemgås, ændres om nødvendigt og accepteres (eller afvises) udtrykkeligt. Fakturaer betales aldrig uden et "godkendelsesbrev".

Teknisk kontrol i forbindelse med indkøb

GD TAXUD kontrollerer de leverede ydelser og overvåger operationer og tjenester, der udføres af kontrahenter. Generaldirektoratet udfører også jævnligt kvalitets- og sikkerhedsrevision af deres kontrahenter. I forbindelse med kvalitetskontrollerne sikres det, at de processer, som kontrahenterne rent faktisk anvender, overholder regler og procedurer i deres kvalitetsprogrammer. Sikkerhedsrevisioner sætter fokus på specifikke processer, procedurer og konstruktioner.

GD TAXUD udfører ud over ovennævnte kontroller traditionel finanskontrol.

Forudgående verifikation af forpligtelser

Alle GD TAXUD's forpligtelser kontrolleres af kontorchefen for menneskelige ressourcer og finansielle anliggender. Derfor omfattes 100 % af forpligtelserne af den forudgående verifikation. Proceduren giver stor sikkerhed for, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige.

Forudgående verifikation af betalinger

100 % af betalingerne verificeres forudgående. Desuden udvælges mindst én betaling (fra alle udgiftskategorier) pr. uge tilfældigt til ekstra forudgående verifikation. Denne udføres af kontorchefen for menneskelige ressourcer og finansielle anliggender. Der er ikke noget mål med hensyn til dækning, idet formålet med verifikationen er at foretage stikprøver for at kontrollere, om alle betalinger er foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne. De øvrige betalinger behandles dagligt i overensstemmelse med gældende regler.

Erklæringer fra de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede

Alle de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede underskriver erklæringer, hvori de giver deres støtte til den årlige aktivitetsrapport for det pågældende år. Disse erklæringer dækker foranstaltningerne i programmet. Den anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved subdelegation, erklærer, at foranstaltningerne i forbindelse med budgetgennemførelsen er udført i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, at forvaltningen og de indførte kontrolsystemer har givet tilstrækkelig sikkerhed for

transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, og at risiciene i tilknytning til disse foranstaltninger, er blevet grundigt kortlagt og rapporteret, samt at der er gennemført modvirkende foranstaltninger.

2.2.3. *Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko*

De etablerede kontrolforanstaltninger gør det muligt for GD TAXUD at opnå tilstrækkelig sikkerhed for kvaliteten og den formelle rigtighed af udgifterne og mindske risikoen for manglende overholdelse. Foranstaltningerne i ovennævnte kontrolstrategi mindsker de potentielle risici til under målet på 2 % og når ud til alle støttemodtagere. Eventuelle ekstraforanstaltninger for yderligere at nedbringe risikoen ville medføre uforholdsvist store omkostninger og er derfor ikke planlagt.

De samlede omkostninger, der skal til for at gennemføre ovennævnte kontrolstrategi – for alle udgifter under Fiscalis 2020-programmet – er begrænset til 1,6 % af de samlede indgåede betalinger. Det samme forventes at være tilfældet for dette initiativ.

Programmets kontrolstrategi begrænser risikoen for manglende overholdelse til næsten nul og står til enhver tid i et rimeligt forhold til de aktuelle risici.

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan efter bestemmelserne og procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999³⁴ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96³⁵ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til nuværende forordning.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), EFT L 136 af 31.5.1999, s. 136.

³⁵ Rådets Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder, EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftensart	Bidrag			
	14.03.01	Opdelte/Ikke-opdelte ³⁶	fra EFTA-lande ³⁷	fra kandidatlande ³⁸	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1A – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	Forbedring af skattesystemernes virkemåde	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftensart	Bidrag			
	Antal [Udgiftsområde.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

³⁶ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

³⁷ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³⁸ Kandidatlande og efter omstændighederne potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

[Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af [arket vedrørende administrative budgetoplysninger](#) (det andet dokument i bilaget til denne finansieringsoversigt) og uploades til CISNET med henblik på høring af andre tjenestegrene.]

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	1A.	Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse
--	-----	--

GD: TAXUD			År N ³⁹	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	År N+5		I ALT
• Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer: 14.03.01	Forpligtelser	(1)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalinger	(2)		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammet ⁴⁰										
Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT til GD TAXUD	Forpligtelser	=1+1a +3	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalinger	=2+2a +3		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

³⁹ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁴⁰ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalinger	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1A i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalinger	=5+ 6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalinger	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Betalinger	=5+ 6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administrationsudgifter i alt"
--	----------	---------------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	I ALT
GD: TAXUD							
• Menneskelige ressourcer		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Andre administrationsudgifter		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
I ALT GD TAXUD	Bevillinger	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N ⁴¹	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	År N+5	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,133	0,333	0,090	0,065	0,065		0,686
	Betalinger	0,073	0,133	0,290	0,075	0,065	0,050	0,686

⁴¹

År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År N		År N+1		År N+2		År N+3		År N+4		I ALT	
	RESULTATER													
	Art ⁴²	Gennemsnitlige omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁴³ ...														
Specifikationer				0,060		0,060								0,120
Udvikling						0,140								0,140
Vedligeholdelse								0,020		0,010		0,010		0,040
Støtte						0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Uddannelse														—
ITSM (infrastruktur, hosting, licenser osv.),						0,040		0,020		0,020		0,020		0,100
Subtotal for specifikt mål nr. 1				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480
SPECIFIKT MÅL NR. 2														

⁴² Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁴³ Som beskrevet i afsnit 1.4.2. "Specifikke mål ...".

– Resultat														
Subtotal for specifikt mål nr. 2														
OMKOSTNINGER I ALT				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ⁴⁴	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4	I ALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Andre administrationsudgifter	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5⁴⁵ i den flerårige finansielle ramme						
Menneskelige ressourcer						
Andre udgifter af administrativ art						
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme						

I ALT	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

⁴⁴ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

⁴⁵ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer.
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i fuldtidsækvivalenter

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)					
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (i delegationer)					
XX 01 05 01 (indirekte forskning)					
10 01 05 01 (direkte forskning)					
• Eksternt personale (i årsværk: (i årsværk)⁴⁶					
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)					
XX 01 02 02 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	– i hovedsædet				
	– i delegationer				
XX 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)					
10 01 05 02 (KA, UNE, V – direkte forskning)					
Andre budgetposter (skal angives)					
I ALT	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Forberedelse af møder og korrespondance med medlemsstater; arbejde med formularer, IT-formater og centralregistret. Indsættelse af kontraktansatte udefra til at arbejde på IT-systemet.
Eksternt personale	Ikke relevant

⁴⁶ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

⁴⁷ Deloitte for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- ☒ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme
- ☐ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- ☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- ~~Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:~~

Bevillinger i mio. EUR (indtil 3 tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager samfinansieringen.								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁴⁸					
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	
Artikel							

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

--

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

--

⁴⁸

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløbene, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.